

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Udrag fra Til Septembermaaned, 1804

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Samlede digte", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-idm139730423184704/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

- 11 I Skjaldens Barm du Sæde tager,
Du aander Vellyd i hans Røst,
Og skjøndt med halcyonske Klager
Han flagger langs med Tidens Kyst,
Dog liig en Sydfugl, snar han iler
Den Vaar forud, som evig smiler.
- 12 O vær mit stille Livs Veninde
Og lad mig, din Udkaarne liig,
Paa Jorden være Bud og Mînde
Om Frem- og Fortids Himmerig!
Thi Himlen dig er skjænket vorden,
Dog Lykken ikkun ejer Jorden.
- 13 End vær min stille Døds Gudinde!
Forsød den sidste bittre Skaal,
Og lad mig al din Lîse finde
I Helgen- og Forsonertaal!
Lad, pustet op ved dine Sukke,
Min Blomst i Himlen sig oplukke!

Til Septembermaaned,
1804

- Milde September, o siig! hvorfra din værlige Ynde?
Hefstigst er Glæden vel naar vi ei ventede den,
3 Men vi vil nu saa gjerne ved Tanken det Kjærkomne fængsle,
Under Æns Formyderskab Hjertet, det ødslende, see.
Ei som en aldrende Mand – med Ynglingens glødende Mine
6 Rækker du os din Kurv, randfyldt med Frugt og med Blomst,
Og paa din Skulder sidde smaae Fugle, som synge og næbbes,
Er det alt Foraar igjen? spørger den vexlende Sang,
9 Rig paa Spørgsmaal og er, o September! min søde Forundring,
Digtre med Guder selv tage saa nøje det ei.